

A troll és a macska

Király Dóra

30

Leukémiás Gyermekéért
Alapítvány

30 éve tudjuk, mi kell egy mosolyhoz.

Kedves Olvasó!

Ezt az írást a 2011-ben meghirdetett „Szeretet, remény, hit” című irodalmi pályázatunkra kaptuk, melyre gyermekek írtak biztató alkotásokat a debreceni Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszék kórtermeiben gyógyuló gyermekeknek. A versekből és mesékből könyvet készítettünk, melyet azóta is szívesen forgatnak osztályunkon a kezelés alatt álló gyerekek és szüleik.

Az alapítvány 30 éves születésnapja alkalmából a kedvenceinket kis „GYÖNGY-levelecske” füzetkebe rendeztük, ennek egyike jutott el most Hozzád.

Fogadd szeretettel, reméljük, minél több gyermeknek és felnőttnek adhat erőt, hitet, örömet ez az írás.

A troll és a macska

Nem is olyan régen történt ez a mese. Egy messzi kis falucskában, az út mellett állt egy fabódé, melyen a Virágbolt-felirat állt. Szép volt a bolt: kívülről citromsárgára festették, nevének betűi vörös színnel kackaringóztak egy vékony deszkán, a sötét tölgyfából készült bejárat felett. Az üzlet előtt nagy ládákban sorakoztak a színesebbnél színesebb, illatosnál illatosabb fréziák, rózsák, tulipánok, muskátlik és ki tudja, hányféle virág még.

A tulajdonosa egy hetvennyolc esztendő, hatalmas, zöld troll volt. Minden nap, reggel hét órakor átcoszogott az út túloldalán lévő bérházból az üzletbe, kitette a Nyitva-táblát, aztán leült a kassza mögé és várt.

Várt ő hűségesen, de nem nagyon volt kereslet a csodaszép növényeire. Néha, jobb napokon egy-egy izgatott fiatalember lépett be a boltba, de amint meglátták az idős szörnyet, el is iszkoltak. Egy szép márciusi napon sem történt másképp. A troll bizakodva beült a kassza mögé, és türelmesen várakozott, bár a lelke mélyén tudta, nem nagy az esély arra, hogy bárki is arra járjon. Meleg volt. Az öreg szörny feltápáskodott, és sarkig kitérte a bejárat ajtóját, hogy több levegő áramolhasson be. Kinyújtózta előrepedett

végtagjait, majd gondolt egyet, kicipelt egy rozoga széket, letette a virágok mellé, kényelmesen elhelyezkedett, és élvezte a tavasz első napsugarait.

Egy autó hajtott el előtte. Szép volt, fényes fekete, lehajtott tetővel. Az öreg virágboltos hosszasan nézett a száguldó jármű után. Az ő korában még nem jártak ilyen modern kocsikkal. Egy napszemüveges fiú ült a volánnál, mellette lobogó hajú, szőke lány, talán a barátnője. Mennyivel másabb volt minden, amikor ennyi idős lehetett. Akkoriban még nem voltak diszkók, se klubok, ahová el lehetett vinni a kiszemelt lányt. A mozikban sem mentek akkor népszerű filmek. Milyen jó is a fiataloknak, milyen jó lehet embernek lenni... Senki sem riad el tőled, ha átnyújtasz neki egy szál vörös rózsát.

A faluban nem zajlott az élet. Az előbb elsuhanó csodaautón kívül aligha lehetett látni az életnek a legapróbb jelét is.

A troll hirtelen mozgásra lett figyelmes az út túloldalán álló málnabokor alatt. Kíváncsian hunyorgott, de a látása már nem volt a régi. Felvette hát a szemüvegét, és egyre inkább a bokorra összpontosított.

Meglepetten látta, hogy egy gyönyörű, rozsdavörös nőtény macska lépdelt kecsesen a járdán. Soha életében nem látott még ilyen szép állatot.

Fiatal cica lehetett, magabiztos és büszke. Fejét

felemelte és körülnézett. A szeme hirtelen megakadt a magányosan üldögélő zöld szörnyetegen. Hosszasan figyelte, aztán kissé bizonytalan léptekkel elindult felé, át az úttesten.

Amaz érdeklődve nézte, ahogy az állat le nem veszi róla a szemét. Nem értette, mi foghatta meg ennyire a macskát egy visszataszító lényben.

Ekkor azonban váratlan dolog történt. Az iménti autó hangja a távolban egyre erősödött. Az öreg troll megrémült. Nagy nehezen feltápászkodott, és lelépett az útra, hogy elmenekítse onnan a nőstényt, de az megállt. Farkasszemet nézett a bolt tulajdonosával, majd leült.

- Menj onnan! - kiáltott rá a szörnyeteg. De az nem mozdult.

- El fog ütni a kocsi - tette hozzá rémülten. A hang erősödött. Ő viszont tudta, hogy nem ér el már odáig az autó előtt. Nem tudott olyan gyorsan menni.

Aztán gyorsan történt minden. A cica oldalra pillantott, majd amikor meglátta a közeledő járgányt, villámsebesen odaát termett, az apóka mellett. A szörny csodálattal nézett az állatra, miközben a fekete kocsi elhajtott előttük. Visszaült a székébe és továbbra is a macskát nézte. Amaz hirtelen felugrott az ölébe, és a szemébe bámult. Az idős lényt melegség töltötte el. Senkije sem volt már, akivel beszélget-

ni tudott. Óvatosan megsimogatta az állatka sűrű bundáját, és így szólt:

- Bár nem értheted, amit mondok, mégis elmesélek neked egy történetet. Senki sem tud róla. De úgy érzem, te megérdemled. Különlegesnek tűnsz. Dorombolást kapott válaszul. És elmesélte. Kiöntötte a macskának a lelkét, az életét, a tragédiáit, hogy nem áll vele szóba senki, mert szörnynek született. Már a nap is lement, de ő még mindig mesélt, a másik pedig hallgatta. Egyszer sem moccant, sárgászöld szemeivel még mindig a bácsit figyelte. A férfi csak mesélt és mesélt.

Mire feljött az első csillag, és megszólalt az első tücsök, a troll pedig elfáradt. Sóhajtva tért vissza a jelenbe.

- Nem tudom, miért mondtam el mindezt neked - suttogta. Elfáradt. Túl idős volt már ahhoz, hogy egy ültében ennyit beszéljen. Haza szeretett volna menni. A macska, mintha megértette volna a gondolatait, leugrott az öléből, így ő fel tudott állni. Visszavitte a széket az üzletbe, majd bezárta, és átballagott a túloldalra, szegényes kis lakásába. Legnagyobb meglepetésére a cica követte őt.

Így lett az öreg trollnak társa. A szívébe zárta a macskát. A szeretete az állat iránt erősebb volt, mint azt elképzelni lehet. Nem szaladt el előle, nem rezzent

össze, amikor meglátta. Ő volt az egyetlen, aki el tudta viselni ijesztő jelenlétét, sőt, ragaszkodott hozzá.

A szörny ezentúl minden nap magával vitte a boltba a cicát. Bár vevői nem szaporodtak, lett egy barátja, egy hűséges barátja, aki bár nem beszélt, de hallgatott, türelmesen és odaadóan. Sosem szakadt el gazdájától.

Az idős troll megtapasztalhatta, mi is az a szeretet, és ez fényt vitt az életébe. Öregkora ellenére kivirult és megerősödött.

A remény szikrája, hogy valaha bárki is szeretni fogja, fellobbant. Örökké egymás mellett maradtak.

Király Dóra
16 éves
Gödöllő

A „GYÖNGY leveleskék” sorozatban 15 kiadvány készült.
A füzetek nyomtatását és terjesztését támogatta
a FLAVON Group Kft.

#gondolunkratok
#leukemiasgyermekert

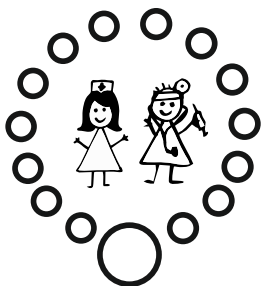

facebook.com/leukemiasgyermekertalapitvany

www.leukemiasgyermekert.hu

Ha Te is szeretnéd az Alapítványt támogatni,
számlaszámunk: 10200304-41413746-00000000,
adószámunk: 19123958-1-09. Köszönjük!

Gyöngyeink

30 éves a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány

A füzet a 30 éves Leukémiás Gyermekekért Alapítvány
„Gyöngyeink” projektjének keretében valósult meg.
Debrecen, 2020.